

כי כל העדה כולם קדושים ובתוכם ה'

מרגליות חיים סנהדרין קט' ע"ב

קדושין ל"א ב ד"ה איסתייע מילתא, ויעוין בזהר תרומה קמ"ח א ואי תימא דזהב איהי דינא וכסף איהי רחמי ואסתלק זהב לעילא מניה, לאו הכי כו' דא זהב עלאה כו' וזהו כמ"ש"א בשמו"ר ר"פ ל"ה שבעה זהבים היו בבית המקדש זהב מזוקק שהיו טוחין בו את הכתלים והקשו והרי כתיב (דהי"א כ"ט) כסף מזוקק לטוח בו קירות הבית, ומשני: למה קורין אותו כסף שהיה מכסיף כל הנהבים שהיו שם, הרי שזהב עלאה הוא הנקרא כסף דיגים ממותקים שהם רחמים גמורים ע' שערי זהר לשמו"ר שם.

ז. ומפי הגה"צ ר' ישכר דב מבעלו שמעתי בש"ק פ' קרח תרע"ג שפתח ואמר כתיב בפרשת השבוע ויאמר משה בזאת תדעון כי ה' שלחני לעשות את כל המעשים האלה כי לא מלבי, אם כמות כל אדם ימותון אלה ופקודת כל אדם יפקד עליהם לא ה' שלחני, ואם בריאה יברא ה' ופצתה האדמה את פיה ובלעה אותם ואת כל אשר להם וירדו חיים שאולה וידעתם כי נאצו האנשים האלה את ה', והנה אם אמנם הוכרח מרע"ה לאחוז במשפט בכדי להוכיח כי לא מלבו שזהו יסוד כל התורה ולכן היו צריכים למופת חותך שימותו בדרך בלתי טבעי כלל וכלל שלא ליתן מקום לספק עוד, אבל מדוע זה ביקש שירדו חיים שאולה וכי חפץ מרע"ה ח"ו לנקום בהם שיטבלו עוד יסורים טרם שתצא נפשם, ואמר אבא זצ"ל כי זהו לאשר הרעיא מהימנא ע"ה חס על כל נפש מישראל ולכן בראותו שהוא מוכרח לענוש אותם ביקש עליהם רחמים שיהיו עוד בחיים, כי אדם מישראל כל עוד בו נשמתו אפי' ברגע האחרונה עוד יוכל לשוב בתשובה, וסיים שזהו אשר מסרו לנו חז"ל בב"ב ע"ד א דהו חלפי אבלועי דקרח ושמע דהו אמרין משה אמת ותורתו אמת, זהו מאלו שנתבצר להם מקום אחרי שהועילה להם תפלת מרע"ה וטרם שירדו שאולה חזרו באמת בתשובה עכ"ד, וזהו כעין דברי המאירי בטעם שמפקחין את הגל בשבת אפי' לצורך חיי שעה, כי באותה שעה מועטת יוכל עוד לחזור בתשובה.

ו. עדת קרח אין להם חלק לעוה"ב כו' דברי ר' עקיבא כו'. לא נקטו "קרח ועדתו" אין להם חלעוה"ב כי אם העדה של קרח, הם שרבו על ריב לא להם, בעוד שעל קרח עצמו אמרו בילקוט תהלים רמז תשמ"ט למנצח על שושנים לבני קרח גו' רחש לבי דבר טוב כו' רחש לבי בנבואה שנתנבאו שאביהם בא לעוה"ב, וע' זהר תוריע מ"ט א ניצוצי אות ב וראה סדר תפלה למשה להרמ"ק שער ז' סי' ה שיר מומור לבני קרח, וע' בפסיקתא זוטרתא פ' קרח בזאת תדעון כי ה' שלחני החרימם בתורה שנאמר וזאת התורה, וע' מוע"ק ט"ז א וברש"י שעל הרי"ף דרין קרח כמנודה ולכן יהרם כל רכושם וכעין משפט עיר הנדחת דאפי' נכסי צדיקים שבתוכו מזהרמים ובאים לעוה"ב, וידוע בכתבי האר"ז"ל שעליו נאמר צדיק כחמ"ר יפ"ח דקרח משורש גבורות של קין ומשה מחסדים של הבל, וחלק על משה בשביל שחשב כי כבר נתקנו הגבורות ואו הן מעולות מהחסדים ולכן מדוע תתנשא והלוא הגבורות עדיפי, ומרע"ה השיב בקר וידע זה יהיה לבוקר בתיקון השלם או הגבורות גבורות מהחסדים [ולכן אז ההלכה כבית שמאי ע' בס' ויקהל משה (דף ג"ד, כחמשה דפים לפני סה"ס), ובהתורה והמצוה להג"ר מלבי"ם פ' חוקת תורה אור (בדה"ס קמ"ז א)] שלעתיד לבוא יהיה כל שורש קין בפנים באופן כי מה שהיה עד עתה בחינת לויים שהם מצד הגבורה [עמ"ש"כ בס' שערי זהר חגיגה י"ב ב ד"ה ומיכאל השר הגדול כו' באריכות] משורש קין כולם יעלו בבכורים שהיא הכהונה, וע' בס' הגלגולים להאר"ז"ל (פשימשל תרל"ה) ס"פ מ"ד לעתיד יהיו כהנים אותם שהיו לויים, ושם פמ"ה לעתיד שינקה ויטהר קין ויהוור לכבודו מה שהיה תחילה, כהנים עובדים יטלו הלויים עבודתם ומעלתם באופן שהכהנים יהיו הלויים והלויים יהיו הכהנים, וע' שער הגלגולים (ירושלם תרס"ג) הקדמה ל"ה (בדה"ס ל"ט א"ב), וע' בשמו"ר פל"ז ד כשאמר הקב"ה למשה ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך הרע לו כו' שר"ל שהרע לו בראותו שאין עוד התקון השלם כאשר היה במחשבת תחילה שאז יהיו הכהנים בבחינת הלויים היינו בגבורות ואז יהיה תקון קרח, וע' תוס'

כי כל העדה כולם קדושים ובתוכם ה' השלוח קרח מ

כי כל העדה כולם קדושים ובתוכם ה'. זש"ה ומשלי י"ג, י"טן שפת אמת חכון לעד ועד ארגיעה לשון שקר. כי זאת שאמרו אמת הוא קיים לעד והשקר שהיה צפיהס נתנטל מיכף. ומוה הפסוק יהיה להס מיקון לעמיד. והנה דוד המלך ע"ה ניחמו צהמזמורים צניו ע"ש קרח אציהס, החזירו לכללו, כי צאס לא היה להס עוצה מזה לא היה מיחסס לרע להס ח"ו, כדאיחא צגמ' ושמ י"ה: אפער חטא צא על ידו והכחוב מיחסו, וזה אחד מ"ג מדות שהחורה נדרשח בהן כל דבר שהיה בכלל ויאל וכו', אי אמה יכול להחזירו לכללו עד שיחזירו הכחוב לכללו בפירוש. ודוד המלך ע"ה החזירו לכללו בפירוש. היינו מה שתיקן האר"י ז"ל לומר קודם חקיעת שופר המזמור לבני קורח ומפשט בכל חפזות ישראל.